

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ
ΚΑΝΑΡΕΛΗΣ Θ. - ΦΙΛΙΠΠΙΤΖΗΣ Δ.

ΦΟΙΤΗΤΗΣ : ΤΟΥΡΛΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Το θέμα της διπλωματικής εργασίας αφορά την κατασκευή δίχρων παραθεριστικών κατοικιών στον Άγιο Ρωμανό Τήνου. Το σημείο στο οποίο βρίσκονται οι δίχωρες κατοικίες είναι παραθαλάσσιο. Το έδαφος της Τήνου χαρακτηρίζεται από την έντονη μορφολογία του και την παρουσία χαρακτηριστικών αναλληματικών τοιχίων – «σκαλιά», που ο κατασκευαστικός τους ρόλος είναι τόσο η συγκράτηση του εδάφους κατά την περίοδο του χειμώνα λόγω των ισχυρών βροχοπτώσεων ώστε να υπάρξει περισσότερο σε έκταση καλλιεργήσιμο έδαφος, όσο και των υδάτων ώστε να επιταχύνεται η ανάπτυξη των καλλιεργειών.

Οι κατοικίες αποτελούν μια ιδιαίτερη παρουσία στο νησί, τόσο διάσπαρτες όσο και οργανωμένες σε μικρούς οικισμούς και σε μεγάλα χωριά. Η αρχιτεκτονική των Κυκλάδων χαρακτηρίζεται από σοφία οικονομίας μεγεθών καθώς και υλικών «δένοντας» την αρχιτεκτονική με το τοπίο, ενσωματώνοντας το αρχιτεκτονικό στοιχείο με το φυσικό περιβάλλον δίνοντας μια ενιαία εικόνα.

Η ανάπτυξη των δίχρων κατοικιών του παραθεριστικού συγκροτήματος που ερεύνησα στην διπλωματική αυτή εργασία, είναι γραμμική ανεπτυγμένη σε δύο επίπεδα, προσαρμοσμένη στην μορφολογία της κλίσεως του βουνού. Η αξιοποίηση αυτού του στοιχείου σε συνδυασμό με τον νοτιοδυτικό προσανατολισμό των κτιρίων σε μια προσπάθεια μείωσης των θερμικών απωλειών, οδήγησε στην τοποθέτηση ενός τμήματος του κτίσματος μέσα στο έδαφος. Σεβόμενος αυτή την ιδιαιτερότητα προσπάθησα να διατηρήσω αυτά τα χαρακτηριστικά σε συνδυασμό με τις μικρές φόρμες σε κυβική μορφή διατηρώντας τη λιτότητα και τη γεωμετρικότητα της τοπικής αρχιτεκτονικής. Είναι ένας χώρος όπου ελήφθη υπόψη η αναλογία χώρου – ανθρώπου έχοντας ως σκοπό και στόχο την αρμονική συνύπαρξη ανθρώπου – τοπίου καθώς και της λειτουργικότητας με την αισθητική.

Η είσοδος στο συγκρότημα γίνεται από τον δημόσιο δρόμο με το κτίσμα της Reception να δεσπόζει. Από εκεί οδηγείται ο πελάτης στην οικία που έχει ενοικιάσει μέσω του ιδιωτικού δρόμου που παίζει και ρόλο άξονα ανάπτυξης. Στο κέντρο της σύνθεσης του συγκροτήματος βρίσκεται ο ένας από τους δυο βασικούς και προϋπάρχοντες χώρους που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη της ιδέας, το κτίριο A (Καφετέρια), ενώ κοντά στο χώρο της Reception είναι η δεύτερος χώρος της σύνθεσης κτίριο B, ο χώρος στάθμευσης των αυτοκινήτων (Parking).

Όσον αφορά τις δίχωρες κατοικίες, πρόκειται για ισόγεια κτίσματα με την ύπαρξη αυλής στο ενδιάμεσο των δύο συνεχόμενων κτιριακών όγκων δημιουργώντας μια σχέση πλήρους – κενού – πλήρους. Τα υλικά είναι τοπικά, παραδοσιακά και αποτελούν φυσική εξέλιξη του ίδιου του τοπίου με την πέτρα να παίζει κυρίαρχο ρόλο στο διάλογο με το παραδοσιακό λευκό των Κυκλάδων. Τα μικρά ανοίγματα είναι σχετικά λιγοστά, με μια μπαλκονόπορτα με λευκό πλαίσιο να δεσπόζει σε κάθε κυβικό όγκο. Η ανάπτυξη του κοινόχρηστου χώρου με τους διαδρόμους για περίπατο, ξεκούραση, στάση αλλά και ψυχαγωγία, συνδέει τις παραθεριστικές κατοικίες με τη θάλασσα.

University of Thessaly
Department of Architecture

Compartmental holiday residences in Agios Romanos, Tinos

Teachers : Kanarelis Theoklis, Filippitzis Dimitrios

Student : Turlas Konstatinos

ABSTRACT

The topic of this dissertation reflects the construction of compartmental holiday residences in Agios Romanos, in the Island of Tinos. The place that they are situated is close to the sea shore. The terrain of the island is best described as rough, in combination with the characteristic scales on the ground. These small scales are structurally used to hold the integrity of the ground during the winter season when the rains tend to dissolve the dirt. More over, the ground on the scales is used for local cultivation, where plants are seeded on the scales.

The residences are characteristic of the island of Tinos, and they can be found across the island in small communities or larger villages. The Cyclades type of architecture is best known for the wise appropriation of the volumetric spaces as well as the building materials. The outcome of this combination creates a unique scope of architectural integration in the landscape which results in a harmonious co-existence between the natural environment and the local buildings.

The compartmental residences, in my dissertation, are situated in a linear way expanded in two levels, well adjusted in the morphology of the inclination of the hill. In an effort to reduce the thermal losses in the residences, I used the specific double linear positioning of the buildings in combination with their north-west orientation. In addition to that, the thermal losses are also minimized, by positioning the buildings partly in the tilted ground of the hill. My original plan was to build the residences in such a way that they take advantage of the morphology of the tilted terrain, in combination with their small cubic shapes that they are dictated by the local architectural mode. It is a complex that takes into account the harmonious co-existence of the human element with the structural aesthetics of the island.

The local public road leads to the entrance of the group of residences, where close to that is situated the building of Reception. Pass the Reception, the dwellers will drive to their residences via the private small routes which also separate the

structures in between. At the heart of the complex, one can find the pre-existent building A (cafeteria). The second building that also pre-existed the complex, is the building B which is used as a parking lot.

Regarding the residences, each of the compartmental buildings is designed as a two-volume structure separated by a yard, that creates a building - vacuum - building architectural equation. The building materials that are used are traditionally of local origin. Specifically, the use of stone creates a unique combination with the white color that is predominant in the Cyclades architectural style. The narrow openings in the residences are few in numbers, and the overarching element of each residence is the balcony door in a white margin that stands out in every building. In conclusion, the proper development of the common areas of the complex, i.e. the paths that can be used for a stride, or rest, gives the right feeling of leisure time in these summer residences, close to the sea.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ - ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ

ΔΙΧΩΡΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΩΜΑΝΟ
ΤΗΝΟΥ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ
ΚΑΝΑΡΕΛΗΣ Θ. - ΦΙΛΙΠΠΙΤΖΗΣ Δ.

ΦΟΙΤΗΤΗΣ : ΤΟΥΡΛΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

Περιοχή τοποθέτησης Διπλωματικής Εργασίας

Το θέμα της διπλωματικής εργασίας αφορά την κατασκευή δίχρων παραθεριστικών κατοικιών στον Άγιο Ρωμανό Τήνου. Το σημείο στο οποίο βρίσκονται οι δίχρωρες κατοικίες είναι παραθαλάσσιο, στη δυτική του πλευρά του νησιού, περίπου 15 χιλιόμετρα βόρεια της χώρας. Η περιοχή του Αγίου Ρωμανού ανήκει στο δήμο του Εξωμβούργου και αποτελεί επίγειο του χωριού Κάμπου, που τοποθετείται στο κέντρο του νησιού απέναντι του όρους Τσικνιάς. Ο μικρός όρμος του Αγίου Ρωμανού αποτελεί κυρίως το μέρος των εξοχικών κατοικιών των "Καμπιανών" και πήρε το όνομά του από την ομώνυμη εκκλησία που βρίσκεται στο ανατολικό άκρο του κόλπου.

Η Τήνος, νησί των Κυκλάδων με έντονο ανάγλυφο και ιδιαίτερη γεωμορφολογία, αποτελεί στην ουσία ένα βραχώδες τοπίο. Οι γενικές συνθήκες διαμόρφωσης ενός χώρου ξεκινούν από τις τοπικές συνθήκες όπως είναι το κλίμα, το τοπίο αλλά και οι ατομικές ανάγκες.

Η Τήνος ως τυπικό κυκλαδονήσι και τμήμα της μεσογειακής περιοχής, χαρακτηρίζεται από ποικιλία κατανομής των βροχοπτώσεων το χειμώνα, με δυνατούς ανέμους και ξηρό έδαφος κατά τη διάρκεια του θέρους. Το τελευταίο οδήγησε στην χαμηλή περιεκτικότητα του χώματος σε οργανικές ουσίες. Το χειμώνα οι βροχοπτώσεις οδηγούν συχνά στην διάβρωση του εδάφους με αναγκαία την μορφολόγησή του σε αναβαθμίδες.

Οι αναβαθμίδες δημιουργούνται από πέτρες (ξερολιθιές) και είναι πιθασευμένες από νόμους ισορροπίας χωρίς κανένα συνδετικό υλικό. Αυτή η ελευθερία τους δίνει την δυνατότητα να προσαρμόζονται στην πίεση του νερού και του εδάφους. Αποτελούν μέχρι σήμερα ένα βασικό στοιχείο κληρονομιάς αλλά και αισθητικής αξίας οδεύοντας στην αποφυγή της "υποβάθμισης" των χωραφιών τους, εκμεταλλευόμενοι το νερό της βροχής και όσο είναι δυνατό περισσότερη γη που

προσφέρεται αυξάνοντας το ποσοστό εκμετάλλευσης περίπου από το 10% σε 20 - 25 %. Αυτό επιτυγχάνεται με τη δυνατότητα των "σκαλιών" να συγκρατούν το χώμα σε σημεία που λόγω του δυνατού ανέμου δεν θα μπορούσε να καλλιεργηθεί τίποτα παρά μόνο φρύγανα.

Φωτογραφίες από το χώρο του Οικοπέδου, Άγιος Ρωμανός, Τήνος

Κατοικία και αγροτική ζωή

Η ύπαρξη διάσπαρτων αγροτικών κατοικιών δικαιολογείται από τη δυσκολία καλλιέργειας του εδάφους όπως και της ιδιαίτερης μορφολογίας του, καθώς και με την ανάγκη να παραμείνει ο αυξημένος αγροτικός πληθυσμός στα μέρη όπου καλλιεργούσε και διατηρούσε τα ζώα που εξέτρεφε. Για αυτό τον λόγο, το έδαφος σταδιακά από τα αρχαία χρόνια διαμορφώθηκε με τους αναλληματικούς τοίχους - "σκαλιά", στην προσπάθεια του ανθρώπου να προσαρμοστεί στα χαρακτηριστικά του τοπίου. Οι στενές λωρίδες γης ήταν μια αναγκαία λύση για την εκμετάλλευση του επικλινούς εδάφους του νησιού αλλά και για την ανάγκη διαβίωσης λόγω των έντονων περιόδων των βροχών κατά την διάρκεια του χειμώνα.

Η αρχιτεκτονική των Κυκλάδων χαρακτηρίζεται από σοφία οικονομίας μεγεθών καθώς και υλικών "δένοντας" την αρχιτεκτονική με το τοπίο και τη φύση, δίνοντας μια εικόνα λιτότητας. Η αρχιτεκτονική κυκλαδική σύνθεση έχει αναφορές στις ίδιες της τις ρίζες, εμπεριέχοντας μια αλήθεια με τις απλές μορφές των όγκων να πρωταγωνιστούν πότε μεμονωμένες και πότε οργανωμένες σε χαλαρές σχέσεις με το τοπίο.

Η σχέση αγρότη - κτηνοτρόφου - κατοίκου με την οικία του, ήταν και είναι ακόμα και στις μέρες μας στενή και μόνιμη, εφόσον οι δραστηριότητες του ήταν πάντα σε σχετικά κοντινή απόσταση από αυτήν. Οι κατοικίες αποτελούν μια ιδιαίτερη παρουσία στο νησί, τόσο διάσπαρτες όσο και οργανωμένες σε μικρούς οικισμούς ή ακόμα και σε μεγάλα χωριά.

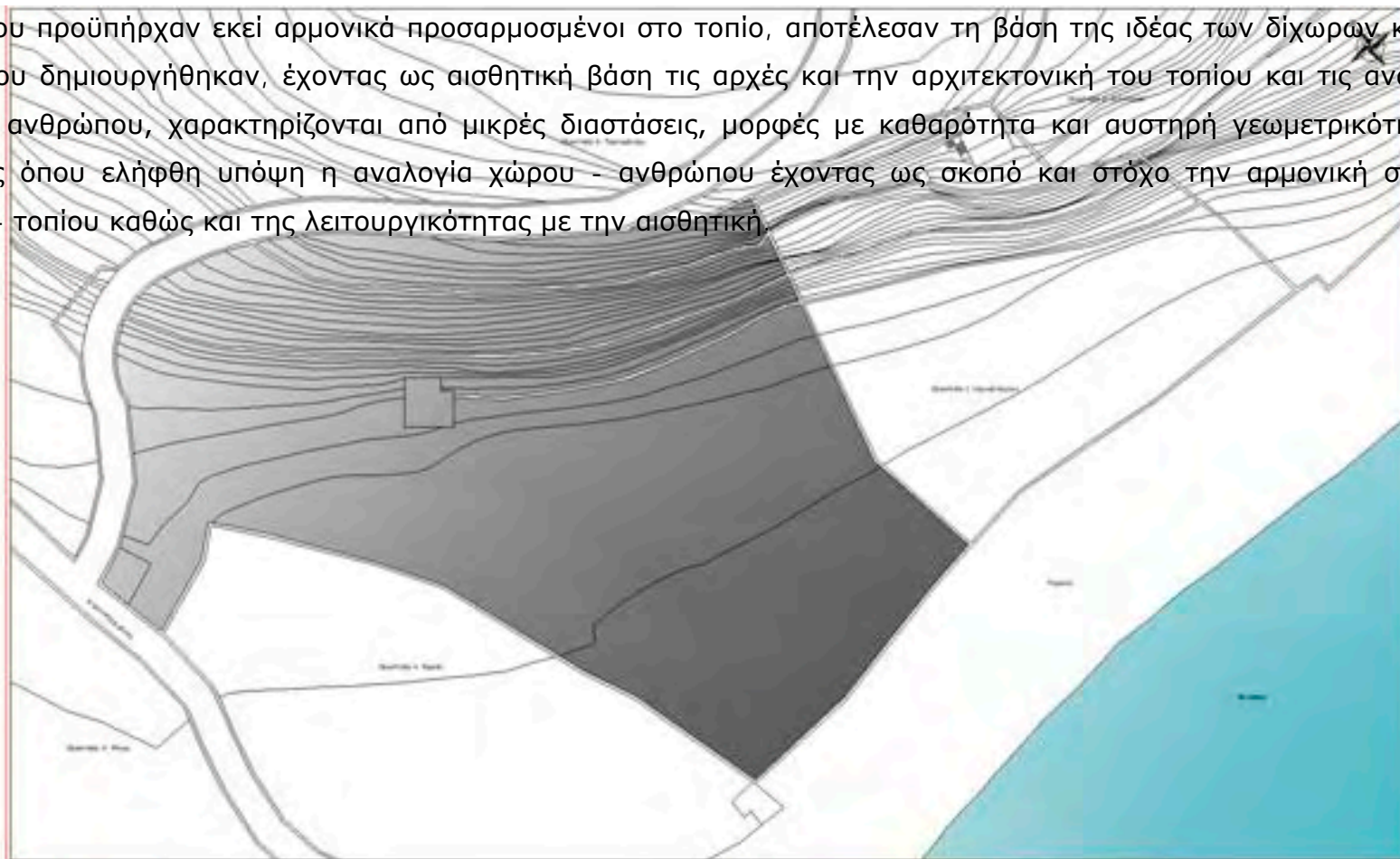
Η ιστορία της αρχιτεκτονικής της Τήνου δίνει στοιχεία για μονώροφα αλλά και συχνά διώροφα κτίσματα, με καμάρες κάτω από τις οποίες περνούσε ο κεντρικός πλακόστρωτος δρόμος του χωριού. Οι βοηθητικοί χώροι ενσωματώθηκαν στο (κατώι) που είτε ήταν το ισόγειο είτε το υπερυψωμένο υπόγειο.

Οι αγροτικές οικίες είναι ένα σύμπλεγμα χώρων με την παρουσία μιας αυλής σε οργανωτικό ρόλο. Αποτελούνται από τη βασική οικία, τους αποθηκευτικούς χώρους και τους χώρους για τα ζώα (μαντριά). Η φόρμα τους θα μπορούσε να χαρακτηριστεί απλή ίσως και πρωτόγονη, αποτελώντας το βασικό τύπο κατοικίας μέχρι και σήμερα.

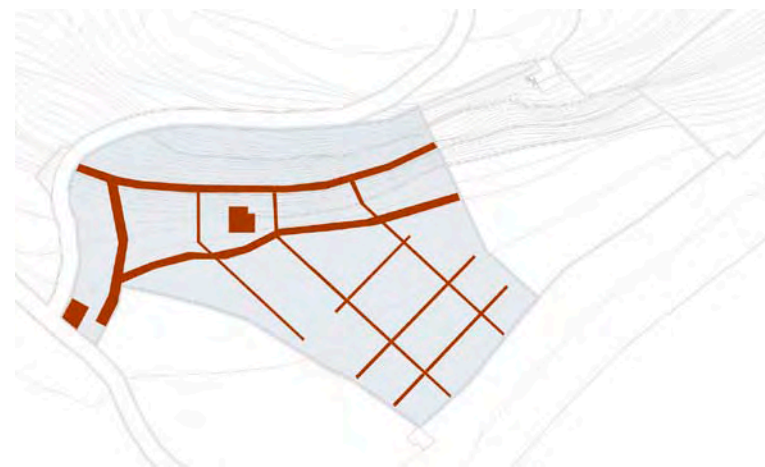
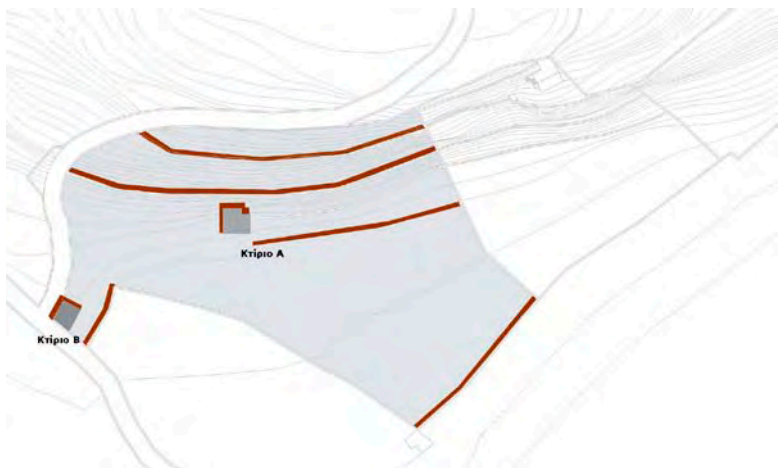
Επίσης η ιστορία έχει δείξει πως η Τήνος ήταν ένα νησί με έντονη επισκεψιμότητα τόσο από την αρχαιότητα λόγω του Ιερού του Ποσειδώνα και της Αμφιτρίτης όσο και στις μέρες μας με τον Ιερό Ναό της Ευαγγελιστρίας να αποτελεί τον κύριο πόλο έλξης. Έχει γίνει επίσης τόπος μόνιμης διαμονής, ήδη από το παρελθόν για πολλούς που έφτασαν εκεί από τις γύρω περιοχές, όμως κέρδισε κόσμο λόγω της ησυχίας της ενδοχώρας αλλά και του παραδοσιακού της χαρακτήρα.

Οικόπεδο - Ιδέα

Στο οικόπεδο που μελέτησα, η φόρμα του χώρου που είχα να ερευνήσω καθώς και οι δυο βοηθητικοί χώροι (κτίριο Α - κτίριο Β) που προϋπήρχαν εκεί αρμονικά προσαρμοσμένοι στο τοπίο, αποτέλεσαν τη βάση της ιδέας των δίχωρων κατοικιών. Οι χώροι που δημιουργήθηκαν, έχοντας ως αισθητική βάση τις αρχές και την αρχιτεκτονική του τοπίου και τις ανάγκες του σύγχρονου ανθρώπου, χαρακτηρίζονται από μικρές διαστάσεις, μορφές με καθαρότητα και αυστηρή γεωμετρικότητα. Είναι ένας χώρος όπου ελήφθη υπόψη η αναλογία χώρου - ανθρώπου έχοντας ως σκοπό και στόχο την αρμονική συνύπαρξη ανθρώπου - τοπίου καθώς και της λειτουργικότητας με την αισθητική.

Η ιδέα της γραμμικής ανάπτυξης του συγκροτήματος των κατοικιών έχει τις αναφορές της στη μορφολογία του εδάφους. Ακολουθεί το ανάγλυφο και τις υψομετρικές διαφορές οδηγώντας σε ανάπτυξη σε δυο επίπεδα.

Χαρακτηριστικά Δίχωρης Κατοικίας

Το συγκρότημα τοποθετείται χαμηλά στην κατάληξη της πλαγιάς του βουνού, ακολουθώντας σε ρυθμό την μορφολογία του εδάφους και λαμβάνοντας υπόψη την υψομετρική διαφορά. Έτσι αναπτύσσεται σε δύο επίπεδα και χωρίζεται φυσικά από ιδιωτικό δρόμο από την ενοποίηση δυο ή και τριών, σε σημεία, "σκαλιών" - βαθμιδών εδάφους δημιουργώντας μια "ανάσα" στο χώρο του συγκροτήματος και δίνοντας πρόσβαση σε αυτοκίνητο εάν αυτό χρειαστεί.

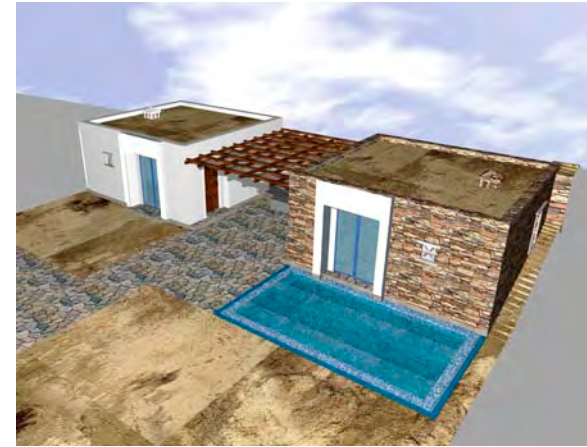
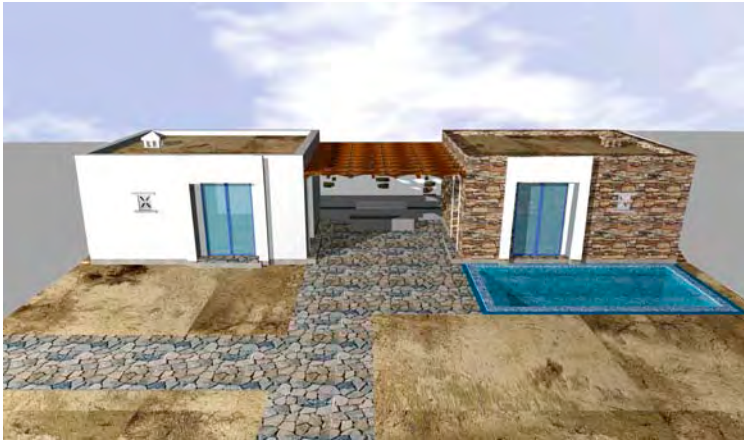
Βασικό συνθετικό ρόλο στη δομή των οικιών παίζει η παρουσία αυλής, τόσο ως χώρος όσο και ως δομικός άξονας. Η ελαφρά στεγασμένη αυλή (πέργκολα με караβόπανο) λειτουργεί ως ημι - υπαίθριος χώρος μεταξύ των δυο βασικών χώρων της δίχωρης κατοικίας. Ένα μεσοδιάστημα ανοικτό - κλειστό, όπου είναι πιο άμεση η επαφή με τη φύση και το τοπίο προσφέροντας χώρο δροσισμού από τη ζέστη καθώς και καταφυγίου κατά τη διάρκεια μιας καλοκαιρινής βροχής. Η διάρθρωση της κατοικίας με αυτό τον τρόπο διαχωρίζει τον προσωπικό χώρο από τον κοινόχρηστο αλλά οδηγεί σταδιακά από τον ιδιωτικό στο δημόσιο και με "κεντρική στάση" την αυλή. Οι μορφές είναι λιτές βασισμένες σε πρωτογενείς φόρμες, στα πλατωνικά στερεά, στηριζόμενες στην αρχιτεκτονική του τοπίου.

Οι δίχωρες κατοικίες είναι συνδυασμός τριών εξάεδρων σε σχέση πλήρους - κενού - πλήρους με άξονα τη λειτουργικότητα και την αισθητική, δημιουργώντας αίσθηση ελευθερίας στην συνολική σύνθεση. Το εξάεδρο επίσης συμβολίζει τη γη διότι στέκεται σταθερά στη βάση του. Εξωτερικά η γεωμετρική παρουσία σε γραμμική ανάπτυξη με την παρουσία των δυνατών φωτοσκιάσεων στους κυβόσχημους όγκους δίνουν ένα γλυπτικό αποτέλεσμα με τις απλές μορφές των κτισμάτων να μεταμορφώνονται σε αρχιτεκτονικές οντότητες.

Ο νοτιοδυτικός προσανατολισμός των κτιρίων αλλά και η αξιοποίηση του τοπίου με την κλίση του εδάφους να παίζει σημαντικό ρόλο στη δομή της σύνθεσης και την τοποθέτηση του κτίσματος κατά ένα τμήμα του μέσα σε αυτό, οδηγεί στην προστασία από τους πολλούς ανέμους που πνέουν καθ' όλη την διάρκεια του έτους στο νησί, προσπαθώντας να μειωθούν οι

θερμικές απώλειες. Επίσης σημαντική είναι η διατήρηση μικρών προσόψεων όπως στην παραδοσιακή αρχιτεκτονική και η χρήση σχιστόλιθων που λειτουργούν μονωτικά καθώς και η επιλογή ασβέστη στις προσόψεις με αποτέλεσμα να λειτουργούν θερμομονωτικά αντανακλώντας τη ζέση.

Τα ανοίγματα είναι επίσης λίγα και σχετικά μικρών διαστάσεων με την παρουσία μαρμάρινων φεγγιτών διαφόρων σχεδίων. Η βορινή όψη δεν φέρει ανοίγματα λόγω των δυνατών ανέμων. Με την βοήθεια της αιολικής καμινάδας ρυθμίζονται τα επίπεδα δροσισμού του κτιρίου σε συνδυασμό με τα ανοίγματα των προσόψεων και τους φεγγίτες. Τα φυτεμένα δώματα αποτρέπουν την ανάπτυξη υψηλών θερμοκρασιών εντός των κτιρίων αλλά λειτουργούν και ως φίλτρο απομόνωσης του ήχου, ενώ παράλληλα δημιουργούν μια ενοποιημένη εικόνα του συνόλου ενσωματώνοντας τις δίχωρες κατοικίες μέσα στο τοπίο σε ένα πλαίσιο που να σχετίζεται και με την οικολογία. Στο κεφάλαιο ρύθμισης της ενέργειας ενός κτιρίου βοηθάει η τοπική ιδεολογία κατασκευής με τη χρήση φυσικών υλικών που προσφέρει ο τόπος καθώς και μελετών με τη βοήθεια της φύσης ώστε να επιτυγχάνεται η καλύτερη θερμοκρασία και ο σωστός αερισμός του κτιρίου διατηρώντας τη θερμοκρασία του εσωτερικού αέρα σε επίπεδα ιδανικά σε κάθε εποχή. Στα νησιά η χρήση των φυσικών υλικών που υπάρχουν στο τοπίο, τα ανοίγματα - φεγγίτες, το λευκό χρώμα στα κτίρια και τις μικρές διαστάσεις των χώρων είναι ενσωματωμένα στην τοπική αρχιτεκτονική.

Πρόκειται για ισόγειες κατοικίες δύο όμοιων χώρων των 27,5 τ.μ. που τοποθετούνται εγκάρσια στο βουνό ενσωματώνοντάς τες φυσικά στο τοπίο. Υπήρξε συνεχής προσπάθεια διατήρησης της ταυτότητας το σημείου. Δυο προϋπάρχοντα κτίσματα στο χώρο του οικοπέδου, στο επίπεδο της θάλασσας, διατηρήθηκαν και αποτέλεσαν σημείο αναφοράς στην τελική εικόνα των κατοικιών αλλά και του συγκροτήματος ως γενική μορφή. Ο ρόλος τους στην νέα χρήση τους, είναι κοινόχρηστος αποτελώντας το κτίσμα Α το χώρο του καφέ - μικρής εστίασης και το κτίσμα Β χώρο γραφείου - βοηθητικό για το χώρο του parking όπου αριθμούνται οκτώ (8) θέσεις στάθμευσης. Οι απλές γεωμετρικές φόρμες των δυο αυτών χώρων και η τοπική αρχιτεκτονική αποτέλεσαν το βασικό άξονα για την σχεδίαση των κατοικιών. Τα υλικά είναι τοπικά, παραδοσιακά και αποτελούν φυσική εξέλιξη του ίδιου του τοπίου. Τα μικρά ανοίγματα σχετικά λιγοστά με μια μπαλκονόπορτα με λευκό πλαίσιο να δεσπόζει σε κάθε κυβικό όγκο. Έτσι σε κάθε μια δίχωρη κατοικία, ο ένας κύβος είναι πέτρινος ενώ ο άλλος λευκός με την

ανάπτυξη μέσα στο παραθεριστικό συγκρότημα να γίνεται εναλλάξ, περιβάλλοντας συνθετικά το αρχικό κτίριο Α. Εξωτερικά, στον χώρο της ιδιωτικής αυλής διατηρήθηκαν τα στοιχεία του τοπίου με τη χρήση πέτρινων πλακών στους διαδρόμους προσπέλασης και στον χώρο της αυλής. Η ύπαρξη πισίνας σε κάθε κατοικία δίνει μεγαλύτερη ελευθερία επιλογών στους χρήστες ενώ η αυλή με το μαρμάρινο τραπέζι και τους χτιστούς πάγκους αποτελούν κατάλληλο μέρος για τα γεύματα μιας οικογένειας ή μιας παρέας.

Η ανάπτυξη του κοινόχρηστου χώρου με τους διαδρόμους για περίπατο, ξεκούραση, στάση αλλά και ψυχαγωγία, συνδέει τις παραθεριστικές κατοικίες με τη θάλασσα. Ο χώρος ορίζεται από δυο άξονες που έχουν την αφετηρία τους στις αντίστοιχα δυο κύριες κλίμακες του συγκροτήματος και εμπλουτίζεται με την ύπαρξη μπαρ στο ανατολικό τμήμα. Επίσης στο ίδιο ύψος αλλά στο δυτικό τμήμα αναπτύσσεται χώρος με ντουζιέρες για τους λουόμενους. Στην υπόλοιπη έκταση, χώροι με παγκάκια παραδοσιακής τεχντροπίας (ξερολιθιές) αποτελούν μικρούς χώρους ανάπαυσης - αγναντέματος της θέας (Σύρος) με φυτά και δέντρα του τόπου.

Κοινόχρηστοι Χώροι

Κτίριο Υποδοχής

Το κτίριο Υποδοχής αποτελείται από δύο χώρους. Τον χώρο Υποδοχής του κοινού καθώς και το χώρο κατοικίας του υπευθύνου. Τα δυο κτίρια δίνουν μια ενιαία εικόνα με χώρο στεγασμένο που φέρει ανοίγματα για τον φυσικό φωτισμό του χώρου εισόδου κατά την διάρκεια της ημέρας. Τα κτίρια είναι κυρίως από πέτρα με τελική επένδυση λευκού σοβά. Το κτίριο της Υποδοχής φέρει σημεία ανάμεσα στο λευκό του τοίχου στα οποία είναι εμφανής η πέτρα δίνοντας του ένα λίγο διαφορετικό μοτίβο. Σε γενικές γραμμές ακολουθούν την ιδεολογία του συνόλου, λιτές κυβικές φόρμες με μικρά ανοίγματα.

Κτίριο Καφετέριας

Το κτίριο της Καφετέριας (Κτίριο Α) βρίσκεται σε κεντρικό σημείο στην σύνθεση του συγκροτήματος και αποτελεί σημείο αναφοράς στην μελέτη της Ιδέας. Διατήρησε τα χαρακτηριστικά του τόσο το ύψος του όσο και τα υλικά του, όπως την πέτρα, σε μια νέα έκδοση με την οροφή να έχει μειωθεί κατά το ήμισυ και την τοποθέτηση στη θέση της, ξύλινης πέργκολας με λευκό πανί.

Διατηρήθηκαν τα αρχικά ανοίγματα της όψης αλλά ενισχύθηκε και από τις πλαϊνές πλευρές με παράθυρα του ίδιου μεγέθους. Τοποθετείται υψομετρικώς στο επίπεδο περίπου της θάλασσας και διαθέτει χώρο εστίασης τριάντα ατόμων.

Κτίριο Χώρου Στάθμευσης

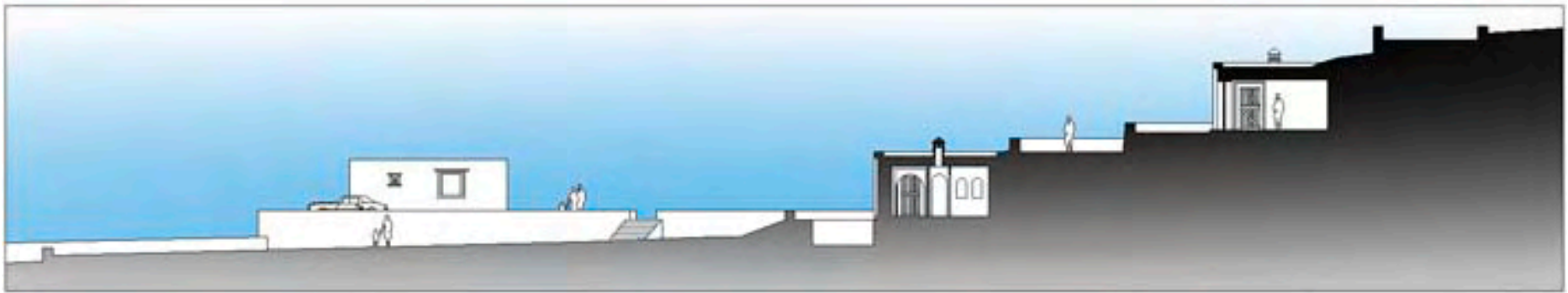
Αποτελεί το δεύτερο κτίριο - σημείο αναφοράς την μελέτης αυτής της διπλωματικής. Διατήρησε όλα τα αρχικά του χαρακτηριστικά όπως τις διαστάσεις, την πέτρα ως υλικό κατασκευής. Επειδή η αρχική του χρήση ήταν χώρος φύλαξης ζώων, δεν έφερε ανοίγματα παρά μόνο ένα βασικό ως είσοδο. Έτσι ενισχύθηκε με δυο επιπλέον παράθυρα για τον καλύτερο φωτισμό του χώρου. Στη νέα του χρήση ο χώρος λειτουργεί ενισχυτικά του κτιρίου Υποδοχής αλλά και ως χώρος γραφείου Στάθμευσης των αυτοκινήτων των χρηστών του συγκροτήματος.

ΤΟΜΕΣ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ

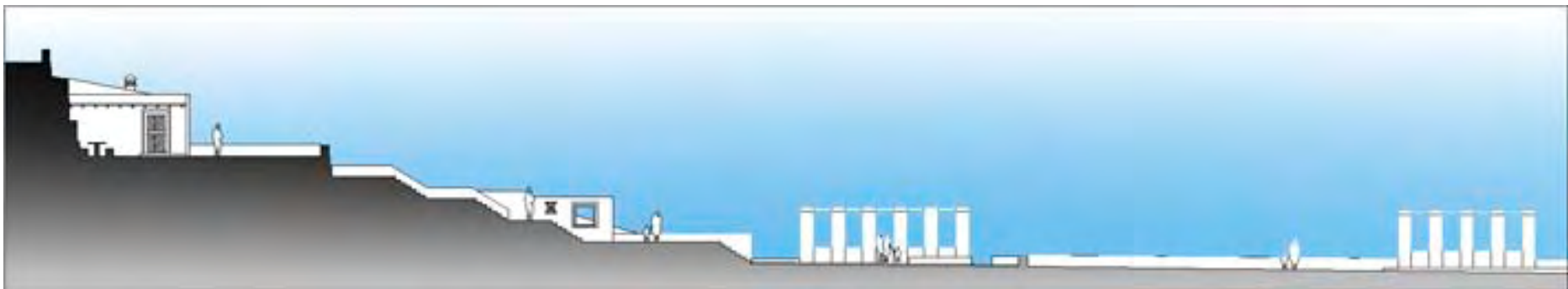
ΤΟΜΗ Α- Α

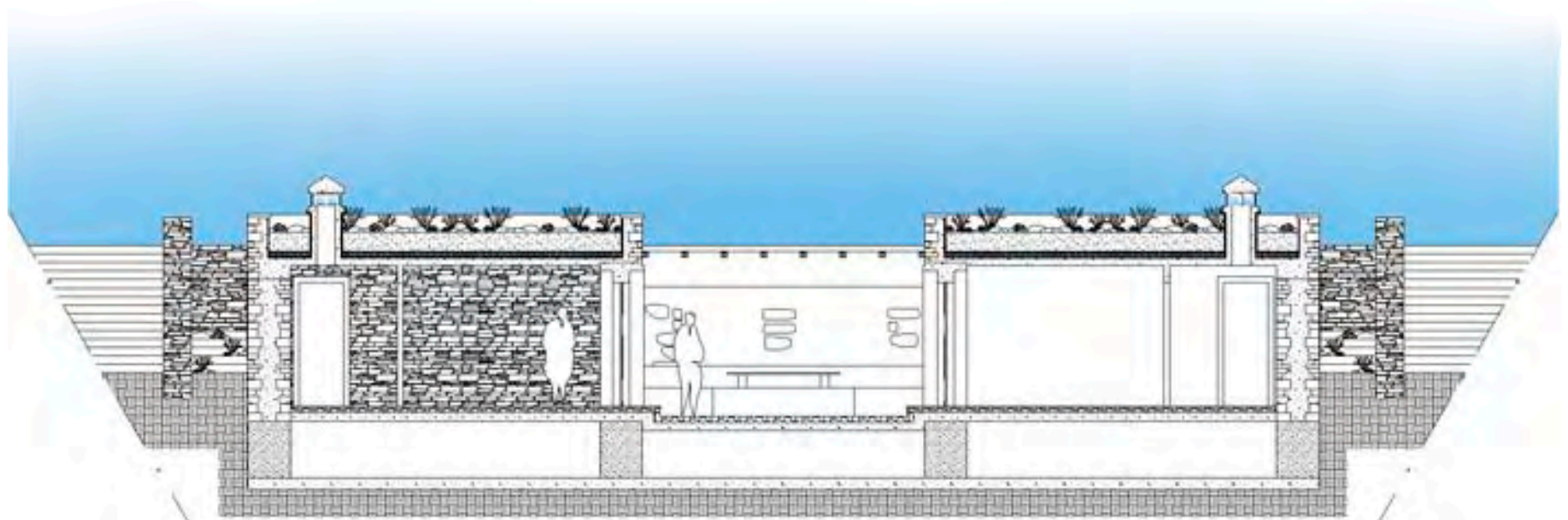
TOMH B- ' B

ΤΟΜΗ Γ-Γ

ΤΟΜΗ Δ-Δ

TOMH E - E'